

клуб
органічного
землеробства

ДО ЗЕМЛІ З ЛЮБОВ'Ю!

№12 (89) ГРУДЕНЬ 2014

ТЕМА НОМЕРА

Казка чи бувальщина?

Фото: Біловезька пуща

З наступаючим Новим роком!

Хочу привітати від імені організаторів Клубу Органічного Землеробства, редакції газети «до Землі з любов'ю!» та від себе особисто всіх дачників і садівників-любителів. Спасибі вам, дорогі любителі! За вашу любов до дітей та онуків, до ваших «соточок» і до великої Землі.

Хочу, щоб ви знали, що є люди, які вдячні вам за те, що ви робите. Просто за ваші життєві справи: поїздки на дачу та за саджанцями; реалізацію вирощеного на ринках; сперечання й активність на зборах у дачних товариствах; щирі любов до дітей і онуків; уважне ставлення до рослин і тварин... Ваш спосіб життя впливає не тільки на вас самих, але й на людей навколо вас. Насамперед на онуків і дітей.

І я тому – живий приклад. В моїх очах усі дачники-любители постають в образі моїх рідних дідуса й бабусі. Як і багато хто з вас, отримавши ділянку землі, вони створили на ній свою дачу. Мені в дитинстві здавалося це таким природним: будиночок, зелень, ягоди, літо... Начебто це все завжди було.

Це зараз я розумію, яких зусиль волі вимагало у багатьох з вас освоєння нових ділянок землі, де росла лише трава та гуляв вітер. Я пам'ятаю, як ходили ви пішки по 15 км після трудового дня та возили в «кравчучках» розсаду. Хтось на велосипеді, хтось на «жигульонку», «Запорожці» або «Москвичі», пізніше – на автобусах і електричках. І думки

кожного були спрямовані на ці «соточки», на улюблену дачу, і все робилося для реалізації цієї мети – облаштувати свою маленьку діляночку Землі.

Ми з моїм братом часто бували на дачі. І щоразу це було так природно та радісно, що сприймалося як частина мого життя. Зараз, посміхаючись, я згадую, що бабуся ніколи нас не примушувала працювати без нашого бажання, вона просто оточила нас добротою та природою. Ми з братом були як «робінзони» в нашому дачному співтоваристві. Самі пізнавали світ, який був навколо нас і нашої дачі.

В один з таких днів я раптом запитав себе: «Що, я ось так колись помру, і все?». І відразу почув усередині себе відповідь: «Я буду народжуватися знову!». І я, радісний від цього дитячого розуміння, продовжив грати далі. Мені тоді було років 7 або 8. Але я й зараз точно пам'ятаю те місце поряд із дачею, де я замислився та відповів собі.

Зараз я вже ясніше бачу, що це ви, дорогі дачники-городники, улюблені бабусі й дідусі, змінили мій спосіб життя. Завдяки вашій доброті, увазі до рослин, щирому бажанню порадувати ваших онуків і дітей, дати їм доторкнутися до живої природи і побачити зв'язок між насіннячком і плодом, – завдяки цьому вашим дітям та онукам передаються у спадок живі зернятка, які зможуть прорости через якийсь час, навіть крізь комп'ютерні ігри та всепо-

глинаючу комп'ютерну мережу, яка замінює живе спілкування та живий світ.

Мої бабуся та дідусь були звичайнісінькими дачниками. Користувалися тими інструментами та препаратами, які були на той час популярними. При цьому їхня доброта, і ставлення до навколишнього світу, і любов до дітей – ось, на мій погляд, головне в образі дачника, городника і садівника-любителя. Завдяки дачі я пам'ятаю смак чорної смородини, пам'ятаю відчуття, коли вже не можу їсти малину (об'ївся), пам'ятаю урожайний рік персика і величезну грушу Лісова красуня. Я вже не кажу про укуси бджоли, запах зеленого клопа на ягоді малини та збиті коліна при стрибку з електрички, що зупиняється...

Спасибі вам, мої рідні, і всім дачникам і городникам у світі за те, що ви зробили і продовжуєте робити!

Нехай у новому році будуть у вас сили та натхнення створити на ваших ділянках Землі ще більш красивий і гармонійний простір!

Нехай прийдуть до вас усі ваші діти й онуки!

Нехай народяться нові діти й онуки!

І нехай завжди буде Сонце!

*З повагою,
Роман Зайцев,
Клуб ОЗ, м. Макіївка*

Новини видавництва «До Землі з любов'ю»

Підготовлено до випуску та найближчим часом надійде передплатникам, а також у вільний продаж періодичне видання Клубу ОЗ – альманах «Бібліотека органічного землеробства», №№ 5, 6 (2014) однією книгою, що складається з двох частин. Ця книга повністю створена на основі кращих матеріалів газети «до Землі з любов'ю!», підсумовує досвід членів Клубу ОЗ за 10 років.

У першій частині книги «АГРОТЕХНІКА ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА У ПРИКЛАДАХ» (альманах №5) – листи, статті членів Клубу ОЗ та кореспондентів-майстрів землеробства про особливості природовідповідних технологій

в саду та на городі. Вони допоможуть читачам досягти усвідомленої взаємодії з Природою, зокрема дбайливого поводження з Землею, розумної поведінки та спілкування з рослинами, вмілого і творчого застосування продукції, рекомендованої Клубом Органічного Землеробства. Члени Клубу ОЗ показують на своїх прикладах втілення в життя девізу Клубу: «Роботи – менше, урожай – вище, здоров'я – краще». Матеріали першої частини книги подані в наступних розділах:

1. Поверхневий обробіток ґрунтів.
2. Облаштування грядок.

Улюблена ягода

Доброго дня, шановна редакціє нашої дорогої клубної газети «до Землі з любов'ю!»

Доброго дня всім моїм одноклубникам органічного землеробства.

Хочу поділитися з усіма своєю радістю, своїми успіхами в цьому нелегкому літі 2014 року. Літо було непростим, але дещо все-таки вдалося виростити всупереч погоді. Зокрема, хочу поділитися своїм досвідом з вирощування улюбленої ягоди суниці садової, або, як її люблять називати, полуниці.

Багато про неї написано, але хочеться дещо додати до написаного, бо не зустрічала ще ніде такої методики вирощування, як моя. Своїх успіхів домоглася за довгі роки наполегливої праці. І прийшла до успіху з великою радістю, використовуючи дуже прості прийоми.

По-перше, посадила свою улюблену Фестивальну незвично: у глибокі грядки завширшки 1 м 20 см у два ряди. Відстань між рядами 60 см, між кущами – 30 см. Стежки між грядками застелила газетами, картоном, ганчірками, зверху засипала 10...15-сантиметровим шаром тирси з липи, граба. Купила на лісопилці.

Ширина стежок – 60 см. Дуже зручно доглядати за своїми улюбленими кущиками суниці. Кожен кущик, тобто саджанець, садила в

деревну золу, змішану з Бокашами, поливши улюбленим Біовітом (1 ст. л. на відро води) кожен лунку, в якій росте ягода. Деревна зола відлякує, а краще сказати, обпікає найстрашнішого ворога суниці – личинку хруща, а вона дійсно найнебезпечніший ворог нашої ягоди. Личинка під'їдає кущі, губить коріння і може викласти цілі плантації, про це багато хто знає. Так от я і борюся з нею завзято. Ще всю зиму збираю шкаралупу від яєць, щоб потім, подрібнивши її, підсипати в лунки разом з деревною золою. Личинка ніжна, а шкаралупка колеться, і це теж відлякує «хрущовку». Загалом, зола удобрює, захищає. Шкаралупа – теж, а Бокаші з Біовітом посилюють імунітет. Так моя улюблениця, полита, удобрена та захищена, росте прекрасно і дає нам чудовий урожай ягід, якими милуємося та ласуємо. А сім'я у мене велика, і всі люблять суничку.

Ще один момент, теж розповім: у грядках, між саджанцями суниці

посередині грядки, саджу часник восени наприкінці жовтня на убутному місяці, з відстанню між зубками в ряду 25-30 см. Часник встигає вкоренитися і навесні вискакує як солдатик по суничці, захищаючи її від усіляких кліщів, молі та ін. А щотижневі підживлення Біовітом, Емочками по листю зміцнюють і підсилюють ріст. Чудо-ягода моя цвіте, наливається і радує нас, всю сім'ю, гарним урожаєм смачних ягід.

*З величезною повагою,
Гарленко Зоя Павлівна,
член Клубу Органічного
Землеробства,
м. Конотоп*

3. Мульчування, змішане й ущільнене садіння.

4. Корисні мікроорганізми, микориза, добрива, компостування.

5. Вирощування насіння та розсади, тепличне господарство.

6. Сидерація, сівозміна, алелопатія.

7. Здоров'я рослин: профілактика, захист від хвороб і шкідників.

У результаті просвітницької діяльності Клубу ОЗ (лекції, семінари, відеофільми, газети, книги тощо) у членів Клубу ОЗ відбувалася та відбувається зміна ставлення до Землі в розумінні її як живого організму. Це впливає не тільки на практику землеробства, а й на їхній спосіб життя в цілому. Про морально-етичні цінності дач-

ника-землероба, аспекти створення Простору Любові на своїй землі, екологічні та оздоровчі приклади буття – друга частина видання, альманах №6 «СПОСІБ ЖИТТЯ У ЗЛАГОДІ З ПРИРОДОЮ». Досвід членів Клубу ОЗ за 10 років», що містить такі розділи:

1. Любов до землі членів Клубу.

2. Пермакультура та садовий дизайн, водойми.

3. Розумне будівництво, екобудинки.

4. Зберігання та переробка врожаю.

5. Здорові продукти харчування та вода.

6. Екологічний побут: безпечні засоби для миття, чищення та гігієни, утилізація побутових відходів.

7. Родові помістя, виховання дітей.

Компостування? Так, але в грядці!

Ця замітка – відгук на надзвичайно цікаву (як усе, що виходить з-під пера М. І. Курдюмова!) статтю «Питательные мысли в предвкушении урожая», надруковану в журналі «Вестник садовода». Вона – про неоціненну (й неоцінену!) роль цукрів та амінокислот у харчуванні рослин.

Але почну здалеку.

Довгі роки я був фанатом створеного компосту. Екскурсії для численних гостей починав зі своєї «шикарної» компостної ями об'ємом 10 кубометрів і з копиць, у які сусід складав органіку протягом сезону. Але з часом прозрів: вражаюче мало «потерті» залишалося після розкладання біомаси. А куди йшла лівова частка? І до ворожки не ходи – в небо, в колодязі, у ставки...

Треба ж: усе літо обкошувати всю округу, не давати спокою водоростям у ближчому озері, спеціально для біомаси вирощувати сидерати, звозити і зносити все це в компостну яму. І заради чого? Щоб себе працевлаштувати? Щоб випотрошити вирощену біомасу? Щоб нашкодити середовищу існування?

Якби органіка розкладалася в

грядках, то господар був би звільнений від сізифової праці: з возом органіки, в тому числі з грядок, – в яму, а потім з пригорщею «потерті» – назад, у грядку. Заразом у продуктів розкладання був би шанс дістатися рослинам.

Прозрівши, я, нічого сумняшся, засипав предмет своєї гордості. Біомаса стала залишатися на грядці. Ні марної суєти, ні втрати енергії та поживних речовин біомаси, ні шкоди середовищу існування.

Щоправда, органіка на грядці розкладається повільно. Але є мало-затратний засіб «пришпорювання» процесу – конвеєрно вироблений ЕМ-силос. Дочекавшись теплої пори, укладаємо в бочку свіжу зелень, додаємо стаканчик-другий ЕМ-розчину та солодощі, заливаємо водою, і «процес пішов».

Силос готовий, шойно вміст бочки спінився, тобто бактерії розмножилися настільки, що почали виділятися газоподібні продукти розкладання органіки. Насамперед – вуглекислий газ. Для осоту, молочаю або чорнощирю, приміром, може вистачити і дня-двох, кропиві треба два-три

дні, щиріці й буркуну, що зацвітає, можуть знадобитися чотири-п'ять днів, а портулак треба потримати «під прицілом» бактерій принаймні тиждень, щоб він не ожив на грядці. Доспілу гущу (силос) виймаємо і розкладаємо навколо рослин, що вегетують. Потім розкладений ЕМ-силос поливаємо водою, щоб заховати бактерії від сонця та зволожити мульчу-підкладку (бактеріям комфортно лише у вологому середовищі). А в бочку з юшкою, що залишилася, закладаємо нову зелень, додаємо солодощі, доливаємо водою...

Цей «конвеєр» працює (при єдиному заправлянні ЕМ-розчином на самому початку) все літо, поки на грядках є їдці «варива» цієї кухні – рослини, що вегетують. І поки є зелень, варта того, щоб закладати її в бочку. Це можуть бути виполювані (необсмінені) бур'яни, бур'ян з пустиря, нетоварні кабачки, огірки, кавуни, дині (о!), салат і редиска, що почали стрілкуватися, бурячиння, морквиння... Минулого літа, наприклад, ішли в діло сливи, які рясно уродили. І ще як – підстрибом! Солодкі ж! З того, що не можна силосувати,

можна згадати – навскидку – полин, амброзію та листя волоського горіха: ні до чого «збагачувати» ґрунт абсинтином і юглоном.

Маніпулювання юшкою визначається інтенсивністю потоку зелені. Якщо зелень не «підпирає», то частину інокульованої (заселеної бактеріями) юшки можна використовувати для поливання. Коли ж зелень «тече рікою», то цією юшкою доводиться ділитися з новими бочками (у мене в «гарячий час» буває до дев'яти 70-літрових бочок – по всьому городу). Рослини вдячно, не зволікаючи, реагують на ЕМ-силос.

Є важливий бонус і для городника: ЕМ-силос – це біоактиватор і ЗБАЛАНСОВАНЕ підживлення, так що вирощене залишається ЇЖЕЮ (на відміну від промислових овочів, які Фукуока називав водними розчинами азоту, фосфору, калію..., упакованими в оболонку помідора, баклажа на тощо).

Тепер повернемося до статті Курдюмова.

Ось цитата з неї: «...розчинні цукри – початок будь-якого мікробного харчового ланцюжка. Це перше, що з'їдається, потрапивши в ґрунт. Навіть перетравлювати не треба – енергія в чистому вигляді. Підривник,

«бензин» будь-якої харчової хвилі. Не лише ми тягнемось до солодкого! Так само любі мікробам й амінокислоти – бери готове та будуй білок». Посилаючись на давній і нещодавній світовий досвід, Микола Іванович розповідає про всілякі солодкі підживлення. Навіть (тримайтеся, читачі!) – просто про розбавлений цукровий сироп. Ось чому вище слово «дині» було прикрашене знаком оклику.

Цитую далі: «Не можна не згадати канадський проект RCW – гілкова деревна тріска. Він початий ще наприкінці 70-х, і на початку 90-х доведений до продуктивної технології, яка рятує виснажені ґрунти по всьому світу. Вивчаючи, як народжується гумус у лісах, вчені виявили: головне джерело стійкого гумусу – тонкі гілки листяних дерев. Чому? Тому що в них міститься майже на порядок більше цукрів, ніж у деревині стовбурів, плюс білки в неабиякій кількості. У гілках, на відміну від соломки, ідеальне співвідношення азоту та вуглецю! З урахуванням інших елементів, у них зберігається 75% всіх поживних речовин лісу».

І ще: «В основі агротехніки (мається на увазі проект RCW) – безорне змішування 1-2-дюймового шару

дрібної тріски з п'ятьма верхніми сантиметрами ґрунту. За три-чотири роки врожаї на виснажених ґрунтах ростуть в рази».

Через відсутність подрібнювача я – під впливом статті Миколи Івановича – став вносити в кожную бочку по відру-другому рубленого (з листям) на шматочки завдовжки 2-3 см однорічного приросту малини, яблуні, винограду, вишні, сливи... Ефект чекає на себе не змусив: вміст бочок став пінитися набагато швидше. Особливо «показалися» мені бузина та клен. І не дивно. З ягід бузини «умільці» женуть «окаянну» (нагадаю: спирт утворюється внаслідок роботи дріжджів над цукром). А в Канаді та США у використанні переважно кленовий мед (сироп). У всякому разі, вміст бочок, в які з вечора закладається кленова січка, пініться вже до ранку.

Дуже важлива поправка в технологію конвеєрного ЕМ-силосування! Дешева, але сердита! Я перестав смикати бабусю щодо баночки старого варення.

Клен особливо цікавий тим, що його поросль зустрічається на кожному кроці, і в наявності розширене її відтворення: на місці зрізаних гілок за 4-5 тижнів виростають дві, три, п'ять гілок завдовжки метр і більше. Настільки бурхливого росту не знають навіть «чемпіони»: козлятник, румекс, сільфія пронизанолиста... Заготовлюючи гілки клена, не варто гребувати й такими, з яких можна вирізати прутики завдовжки 70-100 см для необтяжливого підтримання рослин (наприклад, помідорів). Увіткнутими в землю двома дужками утворюється улоговинка, в яку лягає рослина. Коли рослина починає нахилитися, треба з того боку, куди рослина хилиться, «підставити їй плече». Дістала до землі? Можна поставити ще дві дужки. Ніякого порівняння з підв'язуванням батогів до шпалери! Яку, до речі, спочатку треба спорудити! Встромляти дужки швидше, безпечніше для рослин, не вимагає спритності пальців і не створює жодних перешкод росту рослин. До того ж немає піднімання батогів до сонця – плоди опиняться в півтіні

і не будуть спікатися!

Отже, заготовлені кленові гілочки утворюють три фракції – одна від другої корисніші:

- **зелень для силосування (листя та зелені гілочки завтовшки 4 мм),**
- **прутики для підтримування рослин без примусу,**
- **грубі залишки.**

Ці залишки рубаються на шматочки завдовжки 4-5 см і використовуються як мульча. Вони не розкладаються за один сезон, за найближчого дрібного обрітку ґрунту будуть перемішані із землею і, згідно з технологією RCW, підживлять рослини (по-справжньому, з цукрами й амінокислотами) первинним паливом динамічної родючості.

І ще кілька слів про кленову січку. В середині літа починають обсіменятися бур'яни, і потік гідної зелені для силосу виснажується. Саме час переорієнтувати процес із гущавини на юшку: закладати в бочки по кілька відер кленової січки (сировина для неї не вичерпується) і поливати спіненою юшкою розкладені раніше мульчу та ЕМ-силос. У мене до потоку зелені в цей час додаються солодки (відчутно солодкі) стебла та листя кукурудзи та сорго. Вони досить густо ростуть по всьому городу в ролі куліс. І якраз до середини літа їх потрібно проріджувати, щоб дати рослинам півтінь. Тільки не виривати з корінням, а виламувати стебла, і тоді, завдяки рановим гормонам,

активно ростуть пасинки – нова сировина для мульчі та ЕМ-силосу.

Який дієвий відбиток наклала стаття Миколи Івановича на справи городні!

А тепер – до компосту. Ось ще одна цитата зі статті: «Наостанок сам Бог велів глянути новим оком на компост. І констатувати: з нього ж не тільки аміачний азот і вуглекислий газ випаровуються. Головне – ні цукрів, ні амінокислот не залишається! Тієї самої основи динамічної родючості, її первинного палива – нуль. Так що має рацію Борис Андрійович Бублик: компостування прямо на грядках – агроприєм особливий. І не просто у вигляді мульчі або купками, а прямо в ґрунті, у дрібних канавках або ямках, під тонким шаром ґрунту. Для кухонних відходів кращого місця не придумав!».

Зауважу, що загортання органіки в ґрунт чудово – за часом – поєднується з мульчуванням і розкладанням ЕМ-силосу по мульчі. Загортати органіку в ґрунт зручно навесні або восени, коли грядки вільні від рослин, а розкладати силос – улітку, коли грядки зайняті. Склалося, як пазл: в ґрунт органіка загортається в холодну пору, а ЕМ-силос сквашується по теплу (ґрунтові бактерії – термофіли) і доречний лише при наявності на грядці рослин – їдців продуктів розкладання! Нагадаю, що юшку з силосних бочок також доцільно лити лише на ґрунт, укритий мульчею та рослинами.

Стаття Миколи Івановича – це золотий цвях у труну компосту, що робиться поза грядками, і вкрай доречно осанна солодким підживленням і поливанням.

Ось свіжий анекдот. Дав я почитати статтю сусідці, що приїжджає на дачу «на вихідні». Побивалася, бідна, до вечора: «Треба ж! Буквально

вчора чистила бабусині запаси, і три десятка банок підозрілого варення викинула». Чи мені її не зрозуміти: адже могла свої дві сотки городу солодко-солодко полити, а приїхала ... з пакетом карбаміду. Ця історія – чудова ілюстрація до заключної фрази статті Миколи Івановича: «Ось такий ось виходить коловорот цукру в природі, в голові та на городі!».

Який точний імператив Лілії Журавльової (Орський Клуб природного землеробства): щоб змінити щось у діях, треба вельми багато змінювати в головах. Давним-давно час узяти в голову визначення з раритету Курдюмова «Умный огород»: «Родючість – живильна активність ґрунту як продукт діяльності всіх живих організмів, що населяють його». І викинути з голови куце уявлення про те, що родючість ґрунту – це достаток мінералів у ньому. Вкрай небезпечне уявлення – воно, дійсно, дозволяє отримати високий урожай, тільки він матиме віддалене відношення до їжі.

Борис Бублик,
Стаття з сайту
prirodnoezemledelie.ru

Фаза Місяця	Січень					Лютий					Березень					Квітень					Травень					Червень				
	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця
○	1	Чт	♈	☾	12	1	Нд	♉	☾	12	1	Ср	♈	☾	12	1	Ср	♈	☾	12	1	Пт	♈	☾	12	1	Пн	♈	☾	12
☾	2	Пт	♈	☾	13	2	Пн	♈	☾	13	2	Чт	♈	☾	13	2	Пн	♈	☾	13	2	Сб	♈	☾	13	2	Вт	♈	☾	13
●	3	Сб	♈	☾	14	3	Вт	♈	☾	14	3	Вт	♈	☾	14	3	Вт	♈	☾	14	3	Нд	♈	☾	14	3	Ср	♈	☾	14
☾	4	Нд	♈	☾	15	4	Ср	♈	☾	15	4	Ср	♈	☾	15	4	Ср	♈	☾	15	4	Пн	♈	☾	15	4	Чт	♈	☾	15
	5	Пн	♈	☾	16	5	Чт	♈	☾	16	5	Чт	♈	☾	16	5	Чт	♈	☾	16	5	Вт	♈	☾	16	5	Пт	♈	☾	16
	6	Вт	♈	☾	17	6	Пт	♈	☾	17	6	Пт	♈	☾	17	6	Пт	♈	☾	17	6	Ср	♈	☾	17	6	Сб	♈	☾	17
	7	Ср	♈	☾	18	7	Сб	♈	☾	18	7	Сб	♈	☾	18	7	Сб	♈	☾	18	7	Чт	♈	☾	18	7	Нд	♈	☾	18
	8	Чт	♈	☾	19	8	Нд	♈	☾	19	8	Нд	♈	☾	19	8	Нд	♈	☾	19	8	Пт	♈	☾	19	8	Пн	♈	☾	19
	9	Пт	♈	☾	20	9	Пн	♈	☾	20	9	Пн	♈	☾	20	9	Пн	♈	☾	20	9	Сб	♈	☾	20	9	Вт	♈	☾	20
	10	Сб	♈	☾	21	10	Вт	♈	☾	21	10	Вт	♈	☾	21	10	Вт	♈	☾	21	10	Нд	♈	☾	21	10	Ср	♈	☾	21
	11	Нд	♈	☾	22	11	Ср	♈	☾	22	11	Ср	♈	☾	22	11	Ср	♈	☾	22	11	Пн	♈	☾	22	11	Чт	♈	☾	22
	12	Пн	♈	☾	22	12	Чт	♈	☾	22	12	Чт	♈	☾	22	12	Чт	♈	☾	22	12	Нд	♈	☾	22	12	Пт	♈	☾	22
	13	Вт	♈	☾	23	13	Пт	♈	☾	23	13	Пт	♈	☾	23	13	Пт	♈	☾	23	13	Ср	♈	☾	23	13	Сб	♈	☾	23
	14	Ср	♈	☾	24	14	Сб	♈	☾	24	14	Сб	♈	☾	24	14	Сб	♈	☾	24	14	Чт	♈	☾	24	14	Нд	♈	☾	24
	15	Чт	♈	☾	25	15	Нд	♈	☾	25	15	Нд	♈	☾	25	15	Нд	♈	☾	25	15	Пт	♈	☾	25	15	Пн	♈	☾	25
	16	Пт	♈	☾	26	16	Пн	♈	☾	26	16	Пн	♈	☾	26	16	Пн	♈	☾	26	16	Сб	♈	☾	26	16	Вт	♈	☾	26
	17	Сб	♈	☾	27	17	Вт	♈	☾	27	17	Вт	♈	☾	27	17	Вт	♈	☾	27	17	Нд	♈	☾	27	17	Ср	♈	☾	27
	18	Нд	♈	☾	28	18	Ср	♈	☾	28	18	Ср	♈	☾	28	18	Ср	♈	☾	28	18	Пн	♈	☾	28	18	Чт	♈	☾	28
	19	Пн	♈	☾	29	19	Чт	♈	☾	29	19	Чт	♈	☾	29	19	Чт	♈	☾	29	19	Нд	♈	☾	29	19	Пт	♈	☾	29
	20	Вт	♈	☾	30/1	20	Пт	♈	☾	30/1	20	Пт	♈	☾	30/1	20	Пт	♈	☾	30/1	20	Ср	♈	☾	20	3	Сб	♈	☾	20
	21	Ср	♈	☾	2	21	Сб	♈	☾	2	21	Сб	♈	☾	2	21	Сб	♈	☾	2	21	Чт	♈	☾	2	4	Нд	♈	☾	21
	22	Чт	♈	☾	3	22	Нд	♈	☾	3	22	Нд	♈	☾	3	22	Нд	♈	☾	3	22	Пт	♈	☾	3	5	Пн	♈	☾	22
	23	Пт	♈	☾	4	23	Пн	♈	☾	4	23	Пн	♈	☾	4	23	Пн	♈	☾	4	23	Ср	♈	☾	4	6	Вт	♈	☾	23
	24	Сб	♈	☾	5	24	Сб	♈	☾	5	24	Сб	♈	☾	5	24	Сб	♈	☾	5	24	Пт	♈	☾	5	7	Пн	♈	☾	24
	25	Нд	♈	☾	6	25	Нд	♈	☾	6	25	Нд	♈	☾	6	25	Нд	♈	☾	6	25	Ср	♈	☾	6	8	Чт	♈	☾	25
	26	Пн	♈	☾	7	26	Чт	♈	☾	7	26	Чт	♈	☾	7	26	Чт	♈	☾	7	26	Пн	♈	☾	7	9	Вт	♈	☾	26
	27	Вт	♈	☾	8	27	Пт	♈	☾	8	27	Пт	♈	☾	8	27	Пт	♈	☾	8	27	Ср	♈	☾	8	10	Чт	♈	☾	27
	28	Ср	♈	☾	9	28	Сб	♈	☾	9	28	Сб	♈	☾	9	28	Сб	♈	☾	9	28	Нд	♈	☾	9	11	Пн	♈	☾	28
	29	Чт	♈	☾	10	29	Нд	♈	☾	10	29	Нд	♈	☾	10	29	Нд	♈	☾	10	29	Ср	♈	☾	10	12	Чт	♈	☾	29
	30	Пт	♈	☾	11	30	Пн	♈	☾	11	30	Пн	♈	☾	11	30	Пн	♈	☾	11	30	Ср	♈	☾	11	13	Чт	♈	☾	30
	31	Сб	♈	☾	12	31	Ср	♈	☾	12	31	Ср	♈	☾	12	31	Ср	♈	☾	12	31	Чт	♈	☾	12	14	Пт	♈	☾	31

Господиня приділяла більше часу живому городу. А Господар більше любив помилуватися живим садом. У саду росли різні дерева: і розлогі яблуні, між зеленим листячком яких наливалися круглі яблучка, і красуні сливи, в їх тоненьких гілочках звилася собі гніздо сім'я пташок.

І груші, абрикоси, вишні, величезна красуня черешня — любов не тільки господарів, але й граків. В саду все було зеленим, всюди росла травичка упереміш із квітами, під деревами розкинулися зелені кола з ароматної м'яти. Наступиш, і м'ятний запах розноситься на кілька метрів. В саду жили і ящірки, і родина їжаків, і велика товста жаба.

Дерева ніхто не обрізав. Вони росли, формуючись самі. І через кілька років опускали вниз гілки, згинаючись під вагою врожаю. Це був сад, до якого Господар приходив почитати, помилуватися красою, зібрати врожай. Все регулювалося саме. Але зовсім не такий був сад поруч. Сад, де господарювала хімія та пилка. Земля була голою та понівеченою. Стовбури дерев біліли на тлі акуратно обрізаних гілочок. На них теж були плоди — глянцеві й блискучі.

Саме в такому саду хлопчик зронив кісточку, коли їв привезений фрукт. І з'явився паросток. Його не помітили, він був майже біля паркану, там росли подекуди бур'яни, і він вижив. Паросточок ще не знав, хто він. Він дивився навкруги та пізнавав світ. Не відразу він побачив, як відрізняється життя, де він живе і ... зовсім поруч... Він бачив: навколо всі хворіли. Корінцями він чув стогони інших дерев: їх катували гриби-трутовики, випиваючи сік. Дерева лопалися, соки виходили. Їх бризкали, знищуючи все живе. Падали під звуки пилки великі гілки. Наступного року дерево кидало всі сили, відрошуючи безліч нових гілочок, щоб закрити рану. «Наше життя — страждання», — тільки й чув паросток.

Минули роки. Сад, де жило молоде деревце, зовсім пропав. Замість яблунь стояли одні голі стовбури. Вишні засохли. Сад вмирав.

Але прийшов день, коли Господар і Господиня купили сусідню ділянку. Нові дбайливі руки гладили хворі деревця, що залишилися. Господар побачив наше маленьке деревце.

— Що це за дерево? — здивовано запитав він у Господині.

— Незрозуміло ... ну нехай росте, подивимося.

Життя у вмираючому саду повністю змінилося. В ньому висадили люцерну та білу запашну конюшину. Посадили молоденькі деревця та кущі. З часом туди прилетіли птахи. Життя повернулося. Земелька відходила, як після важкої хвороби.

Наше деревце росло, озираючись на всі боки.

Паркан прибрали, і його найближчими сусідами виявилися велика яблуна та вишні, а на старій ділянці біля нього посадили якийсь кущик.

Деревце вперше відчуло, що навколо вирує життя. Все літає, шумить, співає.

Яблуна, вважаючи себе най-най, часто сперечалася з вишнею, яка говорила своїм ягідкам-діткам, що наливалися:

— Ми маленькі аптеки.

— Дозвольте, — гордо шуміла яблуна, — це суперечливе питання, хто містить більше вітамінів. А заліза? Ми яблуні — королеви саду.

Тут починали шуміти й інші дерева, доводячи свою значимість. А теплий вітерець ласкаво шепотів:

— Не сперечайтесь, ви всі тут джерело корисних речовин, всі не маєте собі рівних.

Наше молоденьке деревце мовчало, тільки з кущиком вони, бувало, перемовлялися, ділячись побаченим.

— Яблуна дійсно — королева, — тихо говорив маленький кущик. Коли вона цвіла, неможливо було відвести очей. Всі прекрасні в цвіту.

— Про що це ви? — задзижчала поруч бджола. — Нічого немає прекраснішого, ніж квітуча малина, малина — королева всіх!

Наші друзі мовчали, хитаючи листочками. Вони взагалі не цвіли, і плодів у них ніяких не було.

Одного разу Господар знову підійшов до де-

ревця. Він уважно оглянув його, ніжно провів рукою по темно-сірих гілочках.

— Що ж ти за деревце таке? Хто ти, прекрасна незнайомка?

Деревце завмерло. Йому хотілося відповісти на цю ласку. Листочки затремтіли.

Минув час. Настала весна. Все почало наливатися цілющим соком життя. Маленький кущик, що ріс біля деревця, зацвів непоказними жовто-зеленими квіточками. Деревце, дивлячись на сусіда, відчуло, що воно виросло. Що воно може відповісти любов'ю на любов.

З міста до Господаря та Господині привезли онука. Він отримав травму ноги.

— Тут він швидко одужає, — сказав Господар батькам.

— Дідусю, а що це? А це? — хлопчик ходив по саду на ми-

лицях.

Дідусь розповідав онуку про сад, про його мешканців.

— Дідусю! Вуж! Дивися! Вуж! — очі хлопчика радісно блищали.

— А це? — дідусь підвів онука до нашого, вже високого деревця.

— Таємнича незнайомка.

— Незнайомка? — хлопчик здивовано підняв брови. — Ти не знаєш це дерево?

— Ні. Воно звідкись іздалеку. Але я дуже радий, що воно знайшло сім'ю тут, у нас. Дивись, які бруньки, цього року ми дізнаємося, хто це.

Сад готувався до цвітіння. Все раділо. Наше деревце відчувало любов, що переповнювала його. Йому хотілося випустити назовні все, що розпирало зсередини, рвалося назустріч цьому чудовому теплому сонцю. І цей день прийшов.

Рано-вранці здивований Господар тихо покликав Господиню. Вони завмерли, не в силах відірвати очей.

— Королева! — прошепотіла Господиня.

Дерево було все в немов зро-

блених із воску дивовижних квіточках кольору слонової кістки. Бджоли, джмелі, метелики, втративши голови, звідусіль летіли на їхній тонкий, п'яний аромат. Онучку поставили стіл і стільчик під квітучим деревом. І Господар з Господинею тепер більшу частину проводили тут.

А коли прийшов час, і маленькі, спочатку непоказні квіточки кущика стали великими стиглими ягодами червоної смородини, всі дивувалися.

— Що це за сорт? — запитували друзі, які приходили до Господаря та Господині. — Червона смородина просто обліплена!

Господар посміхався:

— Справа не в сорті. Спасибі його сусідці — хурмі. Комахи звідусіль летіли на запах, разом запилюючи і її сусіда — кущик.

— Хурма? — гості здивовано дивилися на деревце. — У наших краях? Та у вас чарівний сад!

— Ні, просто живий, — відповідав Господар.

У жовтні дерево стояло повне соковитих яскраво-помаранчевих плодів хурми, що лопалися від соку, який переповнював їх. У них була її любов, її сила життя.

І онучок Господаря та Господині, що вже весело бігав по саду, підстрибуючи, зривав величезні плоди, цілуючи їх і захилюючись щасливим сміхом.

Можливо, десь дерева дають плоди від болю. Але тут, у живому саду, дерева давали плоди у відповідь на Любов.

*Олександра Архипова,
Запоріжжя
Сайт: vashe-plodorodie.ru*

Листопад						Жовтень						Вересень						Серпень						Листопад						Грудень					
число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число	число	день тижня	знак Зодіака	фаза Місяця	День Місяця	число
31	Пт	♋	○	17	Пн	♋				18				17	Пн	♋				18				18				17	Пн	♋			18		
30	Чт	♋		16	Нд	♋	○			16	○			16	Пн	♋				16	○			16				15	Вт	♋			16		
29	Ср	♋		15	Сб	♋				15	○			15	Вт	♋				15				15				14	Вт	♋			15		
28	Вт	♋		14	Пт	♋				14				14	Ср	♋				14				14				13	Ср	♋			14		
27	Пн	♋		13	Чт	♋				13				13	Чт	♋				13				13				12	Пн	♋			13		
26	Нд	♋		12	Ср	♋				12				12	Ср	♋				12				12				11	Ср	♋			12		
25	Сб	♋		11	Вт	♋				11				11	Вт	♋				11				11				10	Вт	♋			11		
24	Пт	♋	☾	10	Пн	♋				10				10	Пн	♋				10				10				9	Пн	♋			10		
23	Чт	♋		9	Нд	♋				9				9	Нд	♋				9				9				8	Ср	♋			9		
22	Ср	♋		8	Сб	♋		☾		8	☾			8	Ср	♋				8				8				7	Ср	♋			8		
21	Вт	♋		7	Пт	♋				7				7	Пт	♋				7				7				6	Пт	♋			7		
20	Пн	♋		6	Чт	♋				6				6	Чт	♋				6				6				5	Чт	♋			6		
19	Нд	♋		5	Ср	♋				5				5	Ср	♋				5				5				4	Ср	♋			5		
18	Сб	♋		4	Вт	♋				4				4	Вт	♋				4				4				3	Вт	♋			4		
17	Пт	♋		3	Пн	♋				3				3	Пн	♋				3				3				2	Пн	♋			3		
16	Чт	♋		2	Нд	♋				2				2	Нд	♋				2				2				1	Нд	♋			2		
15	Ср	♋		29	Сб	♋				29				29	Ср	♋				29				29				28	Ср	♋			29		
14	Вт	♋		28	Пт	♋		●		28				28	Пт	♋				28				28				27	Пт	♋			28		
13	Пн	♋		27	Чт	♋				27				27	Чт	♋				27				27				26	Чт	♋			27		
12	Нд	♋		26	Ср	♋				26				26	Ср	♋				26				26				25	Ср	♋			26		
11	Сб	♋		25	Вт	♋				25				25	Вт	♋				25				25				24	Вт	♋			25		
10	Пт	♋		24	Пн	♋				24				24	Пн	♋				24				24				23	Пн	♋			24		
9	Чт	♋		23	Нд	♋				23				23	Нд	♋				23				23				22	Нд	♋			23		
8	Ср	♋		22	Сб	♋				22				22	Ср	♋				22				22				21	Ср	♋			22		
7	Вт	♋		21	Пт	♋		☾		21	☾			21	Пт	♋				21				21				20	Пт	♋			21		
6	Пн	♋		20	Чт	♋				20				20	Чт	♋				20				20				19	Чт	♋			20		
5	Нд	♋		20	Ср	♋				20				20	Ср	♋				20				20				18	Ср	♋			20		
4	Сб	♋		19	Вт	♋				19				19	Вт	♋				19				19				18	Вт	♋			19		
3	Пт	♋		18	Пн	♋				18				18	Пн	♋				18				18				17	Пн	♋			18		
2	Чт	♋		17	Нд	♋				17				17	Нд	♋				17				17				16	Нд	♋			17		
1	Ср	♋		16	Сб	♋				16				16	Ср	♋				16				16				15	Ср	♋			16		
31	Пт	♋		17	Пн	♋				17				17	Пн	♋				17				17				16	Пн	♋			17		

Як вибрати, зберегти та висадити контейнерні новорічні ялинки?

Про виробників і продавців

Вибираючи рослини в контейнерах, віддаю перевагу місцевим надійним виробникам. Польські, голландські, німецькі розсадники продають чудовий матеріал, але не завжди відповідний нашому клімату й умовам. Не підходять: ялиця Нордмана, або кавказька, кипарисовики Лавсона, кипариси та багато південних видів і нестійких сортів хвойних, які, проте, при продажу мають дуже «інформативну» етикетку – «Новорічна ялинка». Підходять: ялина конічна канадська, ялина сербська, ялина колюча різних варіацій і форм, тис ягідний (але не забувайте, що він отруйний), ялина звичайна, сосна звичайна, псевдотсуга, ялиця звичайна, кипарисовик горохоплідний.

Важливе питання: як довго транспортували, де і як зберігали рослину. В одному дуже солідному супермаркеті через проблеми з розмитненням саджанці більше місяця перебували в фурах, і в продаж надійшли напівтрупики... Природно, що продавець, якому потрібно продати, надасть інформацію не до кінця правдиву. А ми з вами можемо судити про це за станом хвої. Якщо гілочки лег-

ко згинаються, хвоя блискуча й не обсипається, то це обнадіює. Потім просимо у продавця показати коріння. Дуже часто виробники вставляють у контейнери щойно викопані з ґрунту рослини з обрубанним корінням. У нормальної рослини, вирощеної, а не увігнаної в контейнер, коріння обплітає майже всю грудку, має світлий колір і білі кінчики. Якщо кінчики стали прозорими, це може бути тривожною ознакою, що свідчить: коріння промерзло зовсім недавно. Така рослина після висаджування може довго хворіти або загине. У гарного продавця контейнери будуть встановлені щільно та засипані зверху і з боків тирсою. У нас, на жаль, вночі -15...-20°C!

Продавці, намагаючись привернути нашу увагу, можуть прикрасити хвойні білим снігом або лаком з блискітками. Найчастіше для таких цілей використовують рослини, які застоялися в продажу. Їх краще не купувати, тим більше, що лаки взагалі не змиваються і вбивають хвою.

Так що рослини, замучені в торговельній мережі, так би мовити, «успадковані» з минулого та позаминулого року, не купуємо.

Зберігаємо ялинку живою та здоровою

Уявімо ситуацію, коли ви одягнені в шубу, зимові черевики, шапку, і вас заводять в теплий будинок і кажуть: «А тепер танцюй, і танцюй не один день, і їсти та спати теж будеш у шубі, і захоплюватися тобою будуть в повній екіпіровці». Образно кажучи, таке «свято» ми влаштовуємо для контейнерних ялинок. Адже рослина жива, вона налаштована на зиму, на холод, вологе повітря, зовнішнє освітлення, сніг на гілках. Але замість цього ми її приносимо в жарку кімнату, розморюємо сухим повітрям, навіщуємо іграшки та гарячі лампочки. Ідеально, якщо контейнерну рослину ми будемо зберігати на холодній веранді, застеленому балконі. І тільки на 1-2 дні занесемо в кімнату, і знову повернемо в прохолодне місце.

Тому після купівлі на тиждень поставимо ялинку в прохолодне світле місце. Обов'язково укутаємо горщик, щоб не промерзло коріння. У кімнаті виберемо найбільш прохолодне місце, поруч поставимо зволожувач повітря, лампочки використовуємо холодні діодні та найлегші іграшки. Поливаємо обережно, не заливаючи і не допускаючи пересихання. Для цього пробуємо пальчиком на глибині 2-3 см, чи волога земля. Бажано обприскувати хвою з дрібного розпилювача через день. Після свят на холодній застеленій веранді залишимо ялинку на 14 днів або до весни. Знову-таки подбаємо про утеплення коріння та притинимо від яскравого сонця.

Як краще посадити?

Висаджувати маленьку красуню краще напровесні. По-перше, легше копати ямку розміром у 2-2.5 контейнери, по-друге, легше виставити рівень кореневої шийки – не можна заглиблювати. По-третє, в цей час рослина більш схильна до росту та пересаджування. По-четверте, на дно ямки потрібно додавати хвойний перегній або хвойну землю (продовження на стор. 15)

Новорічні композиції

Наближаються найбільші свята – Різдво Христове і Новий рік. Для мене ці свята особливо улюблені. Щоразу згадуєш своїх батьків, бабусь, дідусів, рідних, усіх, хто дарував тобі свято з подарунками, красивими костюмами, новорічними ранками. Наприкінці грудня будинок наповнювався незабутнім сосновим ароматом, запахом стиглих мандаринів, яскравими лампочками, саморобними іграшками, шоколадними цукерками. Такі спогади та почуття близькі багатьом, і по можливості

всі намагаються підтримувати та примножувати родинні традиції. Як приємно, коли радісні діти напереді кричать: «Мамо, а коли знову буде Новий рік?». Мама дивиться з подивом і виправдовується: «Так свято лише кілька днів тому закінчилося, тепер тільки через рік». Але діти не вгамовуються: «А ми хочемо ще! Нехай щомісяця буде таке свято!». Мама зітхає з розчуленням: «Слава Богу, свято вдалося!».

Для всіх, хто хоче прикрасити свій будинок, створити теплу, красиву різдвяну та новорічну атмосферу, поділюся простою, але корисною інформацією.

Вибираючи ялинку, віддайте перевагу натуральній або компо-

зиціям з хвойних. Багато любителів усього живого шкодують, що після кількох днів свят ялинки викидають на сміття, спалюють, знищують рідну природу. Повністю згодна, що браконьєрське вирубування лісу або відрізання верхівок блакитних ялин у містах інакше як варварством і дикістю не назвеш.

З іншого боку, варто згадати, скільки полів заростає бур'янами, при цьому сільські жителі з віддалених районів далеко не завжди мають робо-

се більшу шкоду природі – планове вирубування соснових плантацій або хімкомбінати, що забруднюють атмосферу та воду?

Інший варіант – хвойні в контейнерах. Після свят такі рослини придатні для садіння в саду або біля будинку. Але не можна заливати контейнерні хвойні та ставити біля батареї. А після садіння пристовбурні кола необхідно добре полити та замульчувати товстим шаром тирси або голками, інакше коріння може промерзнути.

Наші діти заслуговують, щоб у будинках було більше натуральних фруктів, овочів, а на Різдво – незабутній аромат свіжої хвої замість запарених, не зрозуміло з чого «нахімічених» синтетичних підробок. Думаю, що синтетичні ялинки більш доречні в супермар-

кетах і на вокзалах. І якщо з якихось причин не виходить поставити ялинку, то будинок можна прикрасити композицією з хвойних. Адже не дарма ж ми з вами працюємо в саду та збираємо колекції красивих рослин. На своєму досвіді знаю, що пишні ко-

шми з різнокольорових хвойних гілочок, барбарису, магонії, яскраво-вишневого дерену, зеленої керії, синіх плодів ялівцю, маленьких шишечок модрини, червоних і чорних шишин і найрізноманітніших вічнозелених кущів, добірних яблук, помаранчевих мандаринів, лаванди, розмарину – чудовий подарунок для близьких і друзів.

Навіть недосвідчений у флористичі садівник легко збере кошик із

зу. Товарні сосни вирощують протягом 3-4 років, що може бути додатко-

вим, цілком нормальним заробітком. При розумному підході використані дерева легко піддаються переробці, з них навіть самим можна приготувати добру мульчу і безліч усього корисного. Альтернатива – штучні ялинки, також має свої мінуси. Як ви думаєте, що прине-

двох-трьох видів хвойних і гілочок декоративних кущів, а додаткові деталі, такі як яскраві стрічки, свічки, фрукти та листівки, допоможуть створити справжню новорічну композицію.

Складання новорічної композиції повністю підкоряється правилам квіткової композиції. Важливо підібрати кольори та відтінки, пропорції, фактури, зробити акценти, підібрати фон і фурнітуру. Досконалості немає межі. Але найголовніший секрет полягає в бажанні здивувати близьких і висловити тепло ваших почуттів. Нижче наведу приклад найпростішого зимового аранжування.

Насамперед вибираємо кошик. Підійдуть кошики від раніше подарованих букетів або куплені в магазині. Якщо економимо гроші, то замість кошика беремо невеличкий картонний ящик і обгортаємо його кольоровим папером. В кошику або ящику розміщуємо звичайну півлітрову або літрову банку з водою, або спеціальну пористу вологоємну зелену цеглинку (наз. «оазис»), або щільно укладаємо мох, а потім зв'язуємо його дротом і зволожуємо. Мох та «оазис» обов'язково кладемо в надійний поліетиленовий кульочок, щоб не витікала вода. Потім вставляємо в кошик 2-3 красиві високі гілки

хвойних. Підійде звичайна сосна, ялина, псевдотсуга, блакитна ялина, ялиця. Далі додаємо по одній гілочці більш низьких інших хвойних, кілька гілочок з красивими ягідками або гілочок різного кольору. У деяких сортів дерену взимку гілочка вишнево-червоні й інтенсивно-жовті, у керії – світло-зелені, у декоративного фундука – горіхового кольору з цікавими сплячими сережками. Яскравим акцентом може бути красивий бант, іграшка, яблуко, гранат, сушені дольки апельсинів, не-

велика листівка, свічка, жива квітка тощо.

Дуже ефектні в зимових композиціях гілочки магонії падуболистої. Її листя глянцево з різними

відтінками, схоже на листя чайно-гібридних троянд. Поруч із хвойними різного кольору магонії миттєво перетворюють аранжування, надають йому обсяг, гру фактур, пишність. Надзвичайно теплі медові свічки з натурального воску чудово виглядають на тлі глянцево-гілочок зеленого плюща, натуральної кори сосни та хвої. У романтичному стилі можна зробити композицію з довгих тонких свічок пастельних тонів і підібраних за кольором легких, вишуканих бантів. Безпрограшний варіант – вінок і піраміда з фруктів і хвої.

Композиції можна розташувати на столі, на шафах, серванті. Для прикрашання дверей підійдуть вінки, також можна декорувати люстри, світильники ... і, звичайно, святковий стіл. Поле для творчості тут безмежне, аби був настрій і бажання подарувати радість своїм близьким і зробити справжнє свято. Адже Новий рік – нові надії на краще.

Дивно, але в це свято немов зупиняється час, і відчуваєш нескінченність всесвіту і дотик до вічної таємниці літочислення. Всім моїм колегам – любителям садівництва, квітництва, великого городництва, всім, хто трудиться в галузі екології та органічного землеробства, в новому році бажаю миру, найбільших врожаїв, міцного здоров'я, успіхів у творчості та Божої ласки.

Вікторія Рубіна,
м. Харків
тел.: 050-300-71-31
www.live-garden.com

Кедрова живиця

– Ось так обіймаєш кедр, вітаєшся з ним: «Привіт, друже!» Чіпляєш гачки, щоб сумка міцно трималася на стовбурі. І паличкою оббиваєш смолу, ось так, щоб усе летіло в сумку.

З цими словами мій друг і тайговий учитель Олег починає стукати

Ось так, по-старому, ми з друзями збираємо живицю для приготування цілющого бальзаму, який члени Клубу Органічного Землеробства можуть побачити на полицях клубних магазинів. А деякі з Вас вже випробували на собі його оздоровчий

лімфовузол. Після обстеження в лікарні лікар однозначно направив на операцію з видалення. Ще й залякав, що у разі самолікування буде тільки гірше. Але хірурги залишилися цього разу без роботи. Величезне бажання сина одужати, наша впевненість у мудрості людського організму і, звичайно, живиця в підмогу зробили свою справу. Через півтора місяця змазування лімфовузла живицею, сибірського чищення та гарних налаштувань думок на одужання від великої шишки залишилася тільки маленьке плямочка на шії, а незабаром взагалі один спогад.

Більш докладно хочу розповісти про сибірське чищення, це ефективний метод очищення організму за допомогою кедрової живиці. Виконується воно просто. Першого дня потрібно випити 0,2 мл бальзаму, другого дня – 0,4 мл, третього – 0,6 мл. І так, додаючи по 0,2 мл щодня, дійти до 8 мл. Це буде 40-ий день примання. 41-ого дня потрібно прийняти 7,8 мл, 42-ого – 7,6 мл. І так, віднімаючи по 0,2 мл, дійти до первісних 0,2 мл. Для цього знадобиться близько 350 мл 10%-ої кедрової живиці. Для дозування зручно використовувати шприц без голки об'ємом 2 мл. В ньому поділ зазвичай становить 0,1 мл, так що додаємо по дві поділки щодня. Ще можна в настінному календарі зазначити до кожного дня чищення відповідну цьому дню кількість прийнятої живиці. Випивається живиця вранці натще, мінімум за півгодини до

Фото: мій друг Сергій

спеціальною паличкою по тому місцю на стовбурі кедр, де по коричневій корі колись пробігли цівки смоли та застигли химерними візерунками, бурульками й крапельками. В сумку сиплеться схожий на золотий пісок жовто-білий розсип – живиця. Від дерева до дерева сумка наповнюється живим золотом, і мені стає радісно на душі. І забуваються нелегкі три тисячі кілометрів шляху. І вже не здається таким суворим нетеплий прийом Північного Уралу, хоча таких снігопадів у жовтні не пригадують і старожили. Та й сніг у лісі, як виявилось пізніше, гарний помічник: слідами на снігу легше орієнтуватися, а ще добре видно, до якого кедр вже підходив, а який ще тільки чекає гостя з паличкою та сумкою. І краса в заваленому снігом лісі просто казкова!

вплив і з радістю діляться з рідними, друзями та одноклубниками своїми результатами. А результати дійсно є хороші!

Цілющі властивості живиці наша сім'я відчуває на собі вже дев'ять років. Застуду й нежить лікуємо живицею. Опік, подряпина або садно – теж живиця на допомогу. Суглоби та коліна у нашої бабусі крутить на погоду або радикуліт у нашого дідуся – живиця рятує завжди. І як крем після гоління я використовую живичний бальзам. Він і подразнення шкіри знімає, і знезаражує, а на додачу дає приємний кедровий аромат. А масаж із живицею! Після нього відчуваєш себе молодим кедриком. А в масажиста руки просто горять від припливу здорової енергії!

Був якось у нас і серйозний випадок. У сина запалився підщелепний

їди. Я перед прийманням живиці випиваю склянку води. А якщо потрібно випити більше 5 мл живиці, п'ю її частинами протягом декількох хвилин.

Ось так ми з сім'єю щороку взимку чистимося та іншим радимо. Й отримуємо багато позитивних відгуків і результатів. Наприклад, сестра нашої бабусі, тітка Еля, багато років жила з гіпертонією і щоденним прийманням пігулок, що знижують тиск. Після сибірського чищення дуже високий тиск нормалізувався. Причому вже два роки абсолютно не турбує. І таблетки виявилися не потрібні. Або приклад Еліни з Донецька. У неї з дитинства були дуже гострі алергічні реакції на будь-які хімічні подразники: побутову хімію, аерозолі тощо. Особливо на обличчі відразу спалахували червоні плями та довго не сходили. Багаторічне лікування найрізноманітнішими засобами не давало жодного результату. Після курсу сибірського чищення алергія припинилася. І схожих прикладів багато. У людей, які приймають живицю, налагоджується робота травної системи. Зміцнюється імунітет, забувається застуда, що стала вже

звичним явищем. Є випадки, коли після сибірського чищення розсмоктувалися камені в жовчному міхурі, а з сечового міхура безболісно виходили камені, розсипавшись на дрібний пісок. Ці та ще безліч інших чудових випадків для мене служать гарним підтвердженням ефективності природної системи самовідновлення, яка закладена в кожному з нас. А живиця в такому випадку виступає лише каталізатором здоров'я.

Ось і нас з другом застуда обходила десятою дорогою. Хоча за місяць, проведений в уральському лісі, і в болота потрапляли, і в міцний мороз працювали, й у відлигу по сльоті. Може, це через те, що ми прийшли в ліс збирати подароване природою здоров'я та принести його людям.

Міцного Вам здоров'я!

Член Клубу ОЗ,
Сергієнко Олексій
+38(095)398-89-82,
sergienkoaleksej@gmail.com

Так виглядає понівечений браконьєрами стовбур кедра. Підсочування дає швидкий і рясний "урожай" смоли. Але ціна його дуже висока. Відкриті рани, які довго не загоюються.

У підсочених кедрів більше порожніх горішків у шишці. І звичайно ж, прекрасна картина тайги надовго зіпсована частими плямами порізів. Та й живиця, зібрана підсочуванням, не придатна для лікування, й особливо велику кількість скипидару та летких сполук, які викликають подразнення.

Зібрана ж по-старому й око радує, і корисна для нашого здоров'я!

(закінчення, початок на стор. 11) для розвитку мікоризи, що прискорює коренеутворення (для зимового садіння доведеться заготовити цю добавку з осені). По-п'яте, навесні можна обприскувати хвою стимуляторами росту й антистресовими препаратами, чого не зробиш взимку. По-шосте, навесні легше виставити рослину правильно та підкріпити її опорами.

Виходячи зі свого досвіду, все ж віддаю перевагу весняному садінню. Але якщо є необхідність це зробити взимку, то ямку поливаємо теплою водою, закладаємо хвойний субстрат, потім невеликий дренаж. Перевалюємо рослину, поливаємо прохолодною водою, виставляємо рівень і вертикальну лінію, присипаємо зверху субстратом і шаром тирси не менше 15-20 см. Потім рослину обгортаємо бавовняною марлею або шматтям, навколо насипаємо товстий шар тирси.

Субстрат для садіння: садова земля, земля з бору або ялиника, готовий субстрат для хвойних у співвідношенні 1:1:1. Молоді хвойні висаджуємо лише у півтінь або притіняємо.

Як врятувати понівечені ялинки?

Дуже соромно, йдучи по місту, дивитися на ялинки з відрізними верхівками. За державу прикро і перед дітьми

якось ніяково. Але не будемо засмучуватися. Наші зелені друзі вельми пластичні, й ситуацію можна виправити.

Більшість хвойних дерев росте вгору верхівкою. Науковою мовою це називається апікальним домінуванням (апекс-верхівка). Тому, відбираючи гілочки для новорічних букетів, ніколи не зрізайте верхівку. Виняток становить спеціальне обрізування, яке стримує інтенсивний ріст дерева.

Якщо хтось через дурість чи жадібність все-таки зрубав верхівку ялини, то виправити це зовсім легко. Навесні вибираємо найвищу потужну гілку та підв'язуємо її до стовбура або опори, спрямовуючи вгору, ніби заміщуючи втрачену верхівку. За 3-4 роки ніхто й не помітить, що у цієї ялиночки була відрубана верхівка

Вікторія Рубіна,
м. Харків

Солнечный Круг

Солнечный круг, небо вокруг –
Это рисунок мальчишки.
Нарисовал он на листке
И подписал в уголке:

Пусть всегда будет солнце,
Пусть всегда будет небо,
Пусть всегда будет мама,
Пусть всегда буду я.

Пусть всегда будет солнце,
Пусть всегда будет небо,
Пусть всегда будет мама,
Пусть всегда буду я.

Милый мой друг, добрый мой друг,
Людам так хочется мира.
И в тридцать пять сердце опять
Не устаёт повторять:

Припев.

Тише, солдат, слышишь, солдат, –
Люди пугаются взрывов.
Тысячи глаз в небо глядят,
Губы упрямо твердят:

Припев.

Против беды, против войны
Встанем за наших мальчишек.
Солнце – навек! Счастье – навек! –
Так повелел человек.

Припев.

Автор тексту: Ошанін Л.
Композитор: Островський А. (1962 р.)
Приспів: Костя Баранніков, 4 роки (1928р.)

**Координати розповсюджувачів
газети «до Землі з любов'ю!»**

Газета розповсюджується за передплатою
(індекси: 99599 (рос.) и 37007 (укр.))
та в Клубі ОЗ в регіонах:

КІЇВ:

Дарниця (зал.)..... (044) 353-00-43
Пл.Перемоги..... (044) 484-54-80
Осокорки..... (044) 229-87-22
Чернігівська..... (099) 249-05-73
Мінська..... (099) 249-05-35
Севастопольська (099) 249-05-52
Лук'янівська..... (044) 221-70-92
Голосіївська..... (044) 228-38-15
Святошино..... (044) 332-21-60
Васильківська.... (044) 362-32-09
Академістечко. (044) 221-20-75
Славутич..... (044) 383-84-94
Троєщина, Бальзака
..... (044) 222-81-91
Троєщина-Сабурова
..... (044) 229-70-93
Русанівка..... (044) 221-70-93
Борщагівка..... (044) 228-01-25

Дніпродзержинськ

..... (068) 838-59-32
Дніпропетровськ
(Комунарівська). (067) 639-77-30
Жашків..... (097) 917-83-46
Ірпінь..... (067) 549-54-16
Канів..... (096) 441-04-53
Красний Лиман.. (066) 979-94-90
Красний Луч..... (050) 611-72-70
Літин..... (097) 361-37-97
Лубни..... (066) 269-62-71
Луганськ..... (095) 455-19-81
Макіївка..... (050) 760-17-71
Маріуполь..... (097) 577-65-34
Ніжин..... (068)798-30-30
Одеса..... (048) 702-33-89
Прилуки..... (099) 421-79-99
Свердловськ..... (099) 742-20-00
Сімферополь..... (063) 752-54-38
Ставище..... (097) 917-83-46
Суми..... (066) 686-48-74
Тетіїв..... (067) 392-62-38
Умань..... (098) 649-98-60
Фастів..... (099) 605-12-70
Хмельницький.... (097) 870-34-76
Черкаси..... (067) 369-73-02
Чоповичі..... (096) 327-42-27
Ясинувата..... (050) 837-31-40

РЕГІОНИ:

Авдіївка..... (050) 806-04-13
Артемівськ..... (066) 233-04-38
Біла Церква..... (04563) 324-51
Бердичів..... (067) 410-01-23
Бородянка..... (067) 924-84-59
Боярка..... (067) 378-07-49
Вінниця..... (097) 953-32-71
Вишгород..... (098) 855-93-33
Джанкой..... (067) 185-58-50

Щомісячна газета «до Землі з любов'ю!» № 12 (89) грудень 2014. Свідоцтво про реєстрацію: КВ №19782-9582ПР від 04.03.2013.
Засновник: ВГО «Клуб Органічного Землеробства». Видавець: Видавництво «До Землі з любов'ю». Пошт. адреса: 02140,
м. Київ, вул.Гмирі 3, кв.141, Видавництво «До Землі з любов'ю», тел./факс: (044) 331-27-55, e-mail: info@cluboz.net. Верстка:
Роман Зайцев. Перекладач: Юлія Бикова. Віддруковано: ФОП Ключук С.М. Передплатні індекси: 37007 (укр.) та 99599 (рос.).
Загальний тираж: 12000 прим. Використання матеріалів газети дозволяється за посиланням на першоджерело.

клуб
органічного
землеробства